

Ümit Kıvanç: Ey Türk İslâmcısı!

Posted on 19/11/2019

Sana adalet demeyeceğim, Türk İslâmcısı; haktı, hukuktu, eşitlikti, bunların sözünü bile demeyeceğim; tevazunun dahi adını anmayacağım. Bunların hepsi sana yabancı. Senin dostun faşistler artık. Kainata dair iddiasına, insan olarak itikadına ihanet etmiş bir ırkçısın; fakat, 'haydi bunu izah et bakalım' da demeyeceğim. Bu senin ne kadar inandığın sahiden şüpheli bir ahirete intikal ederken sırtında taşıyacağın yükür.

Ertuğrul Gazi ve Abdülhamid'le varılacak yere varıldı, sıra Mustafa Kemal'e geldi, mâlûm, bu yüzden Türk İslâmcısı kendisine vaktiyle ifrit olacağı çağrışımlar yapacak tarzda seslenilmesinden sanırım rahatsız değil bahtiyar olacaktır. Onu daha başlıktan bahtiyar edelim.

Fakat biz kendisine neden sesleniyoruz? Bir inanç sisteminin insana verebileceği iyi ve faydalı -diğerkâmlık, alçakgönüllülük, adalet duygusu vs.- her ne varsa topunu yeryüzünden, kendi itibarı ve haysiyetiyle beraber silerken, hepimizi de birlikte uçuruma sürüklediği bilinsin diye. Hepimizi uçuruma sürükleyecek kudrete sahip ve fakat bütün dünyaya hükmedecek kudreti yok iken, cihan hakimiyeti gazıyla muhayyilesinde kendini kudretlendire kudretlendire cihana sahiden hakim olabileceği vehmiyle şişip durmuş, her an infilak etmeye hazır bir bombadır kendisi; patlayacağını biliyoruz, o da bilsin diye. Yüzyıllara yayılmış kültürel birikimi, yapa yapa, kendini büyük, başkalarını küçük gösteren ayna imalatında tüketti; aynadan yüz geri edip hayata döndüğünde tek yumrukla yere serilecek kıvama geldi; yere serildiğinde hepimizi de topluca serecek, üzerimizden hafriyat kamyonları geçecek; farkındayız, hazırlıklıyız, kaçışacağız; yamyassı olacak esas kendisidir, bilsin diye. Yoksa kendinden başkasına kulak vereceğine, söylediğimizi işiteceğine, laf dinleyeceğine, anlayacağına kendisindeki minicik adalet duygusundan bir nebze fazla

ihtimal verdiğimizden değil.

İktidar uğruna, “şimdi de biz ezelim” başlığı altında toplanabilecek komplekslerin ve bünyelerinde kaç çeşidinin meğer varolduğuna aklı başında herkesin hayret ettiği hırsların tatmini uğruna, basbayağı dünyevî zenginlik uğruna, maldı mülktü, jipti arabaydı, ziynet eşyasıydı, marka güneş gözlüğüydü, cillop kayak ayakkabıydı, ithal kumaştan takımdı, bilumum şatafat uğruna, sanat sandıkları uyduruk varakları, işlemeleri, hatları duvara dizme uğruna, eksiğin en büyüğünün bariz göstergesi “bizim ne eksiğimiz var!” ihtirası uğruna, fakat şüphesiz en çok da hükmetme uğruna, tahakküm uğruna, üstünlüğü tatma edepsizliği uğruna, pekâlâ bizi birbirimizi ezmemeye çağırabilecek bir insanî kapasiteyi, suyunu çektiğiniz göllerin dibine açtığınız çamur çukurlarında berhava ettiniz.

Sana adalet demeyeceğim, Türk İslâmcısı; haktı, hukuktı, eşitlikti, bunların sözünü bile demeyeceğim; tevazunun dahi adını anmayacağım. Bunların hepsi sana yabancı. Senin dostun faşistler artık. Kainata dair iddiasına, insan olarak itikadına ihanet etmiş bir ırkçısın; fakat, ‘haydi bunu izah et bakalım’ da demeyeceğim. Bu senin ne kadar inandığın sahiden şüpheli bir ahirete intikal ederken sırtında taşıyacağın yüküdür. Yani taşıyamayacağın. Altında ezileceğin. Başka birilerine izah edersin artık.

Gerçi aslında ezildin, haberin yok. Pestilin çıktı, karakterin iki boyuta indi âdetâ; eni boyu var, derinliği kalmadı. Üzerine basarak zulüm planları yapan faşistlerin ayaklarının altında paspas oldun. Onlardan başka seni sevecek kalmadı. Kalabalıksınız diye seviyorlar yalnız; ona da bilesin.

Haydi bu faslı kenara atalım. Tıpkı kendin dünyevî iktidardan başka amaç taşımazken başkalarına dayatmaya çalıştığın “ahiret korkusu”nu, küçük büyük nerede ne iktidar ve ikbal ele geçirebilirsen bunlar karşılığında kuytulara atıvermen gibi.

Bari şimdi soracaklarımı izah edebilsen de, vehmettiğin ve fena halde yanıldığın üzre

imtiyazlı seçilmiş kul olmayı bırak, bizim gibi, hatasıyla sevabıyla sıradan insan olmaya doğru adım atsan. Zira inancınla münasebetin itibarıyla suyu çekilmiş göl bile sayılmazsın.

İlk sorum şu: Rabia Naz nasıl öldü?

Korkma, şaka yaptım. Hepimiz aşağı yukarı anladık, o yavrucağın nasıl öldüğünü. Sana elbette bunu soracak değilim. Sorum şu: Çocuğun nasıl öldüğü ortaya çıkmasın diye bunca uğraş verilmesi bünyende herhangi bir rahatsızlık yaratıyor mu? Çocuğun nasıl öldüğünü gizleyenler, soruşturmayı örtbas etme işini yürütenler, talimat verenler, arka çıkanlar, onları savunanlar, hepsi seni temsilen, senin desteğinle siyaset veya devlet görevi yapan, mevki makam kapan, şu da bu seviyede hükmeden, devletin bahsettiği ayrıcalıklarla, bizi kenara itip yollardan şaşaa ile geçen takım elbiseliler. Sen bu adamlardan razı mısın? Yoksa suç ortağı mısın? Bunun vebali yok mudur? Emin misin? Söyle, yoksa umurunda mı değil?

Belki de yaklaşımı itibarıyla DAİŞ'e tek kurşun atımı mesafede duran Hayrettin Bey'e sorarsın. O da "Müslümanların" nasıl herkese hükmetmeye hakkı olduğunu ve bu yolda, ilk bakışta günah gibi görünse de her şeyin nasıl mübah olduğunu anlatır, içini rahatlatır.

Fakat anlaşılıyor ki, artık Hayrettin Bey'lere de ihtiyaç kalmıyor, "âlim"lerin yerini televizyon propagandacıları alıyor. Gümüşhane'deki gölü kurutturanları -ki, tahmin edilebileceği üzere biri AKP'li çıktı (öbürünü henüz bilmiyoruz)- savunabilmek için haber kılığındaki mâlûm propaganda düzenleri kuruluyor, "yöre halkı" gölün faydasızlığı üzerine konuşduruluyor, yetinilmiyor, programlar yapılıp gölün tehlikeleri anlatılıyor. İçine düşülebilirmiş! Göl ve deniz kıyılarından nefret etmek, "su"dan korkmak "fetih medeniyeti"nin eseri olabilir; bu niteliğiyle belki yerli-millî gelenek-görenek sayılıp kutsanacaktır bu vesileyle. Ve fakat, muhteremler, dünya malı uğruna koca gölü kurutma açgözlülüğüne, insan varoluşunun en pespaye hallerini gözler önüne sererek meşrulaştırıcı bahane aranması da mı ağırınıza gitmiyor? Yoksa 'ağırımız mağırımız kalmadı bizim' mi diyeceksiniz?

Zahmet etmeyin. Biliyoruz, kalmadı.

O halde, gelsin öbür soru: Bebeğe takılan tektaş yüzük ışığa tutulunca aşağıdakilerden hangisinin silüeti beliriyor: a.) Yavuz, b.) Fatih, c.) Abdülhamid Han.

Nasıl? Şöyle bir canlandınız, değil mi? Hep beraber eğleniyoruz ya, eğlenceye katkıda bulunmak istedim. Güzel olmuştur inşallah.

Bebeğin tektaşı da, basınca böyle biber gazı püskürtüyor olsaydı keşke. Fakat bu sefer de yüzüğü ortada bırakmak tehlikeli olabilirdi. Nitekim milletvekili tabancasını ortada bıraktı, evde çalışan genç kadın alıp kendini vurdu. Eve birini alırken dikkat etmek lazım. Bin türlü gelecek hayali kuran gencecik (23 yaşında!) Özbek kadın, Nadira Kadirova, AKP'li siyasetçinin Meclis'teki odasında neşeli neşeli selfie'ler çekerken birden ortadan kayboluverdi. Meğer bunalımdaymış, kendini vurmuş. Hay Allah, şu işe bakın! Cenazesi de el çabukluğu marifet, memleketten gönderiliverdi. Bir numaralı şüpheli sayılması gereken AKP'li Şirin Ünal, "olaydan sonra emniyet müdürüyle savcı hemen yanıma geldi" gibi sözler sarf etti. Şu anda kimse olayın üstüne gidemiyor, zira devlet üstüne kapandı, cinayet midir nedir ayırt edemiyoruz. Var mıdır bu fasılda herhangi bir sıkıntın, muhterem İslâmcı?

Tamam. Yoktur. Numan Kurtulmuş geçenlerde, "Yeni dönem başlıyor. Hazreti Ömer, Hazreti Hatice gibi isimlerle yola devam edeceğiz," diye bir laf etmiş, altyapıya önem vermemek, gençlere yer açmamak, yeni isimlere yönelmemek hususlarında çeşitli eleştirilere uğramıştı. Bu eleştirilere şüphesiz, "Tecrübeden yararlanmak istiyoruz," yollu cevap verebilirdi, tercih etmedi. "Durur mu, yapıştırmış cevabı!" tarzı adam değil, Numan Bey. Yapıştırmaz o; neme lazım, yarın indirmek gerekebilir. Nâçizâne, merak ettiğim, bir çocuğun ölümü ve bunun örtbas edilmesi hadiselerine bulaşanlara kol kanat germinin manevî yükten, kirli işlerin haysiyetsizlikten sayılmadığı, buna karşılık olayı aydınlatmaya çalışanların tehdit edilip suçlandığı bir ortama Hazreti Ömer'in nasıl bir katkısı olacaktır? Elbette bu soruyu, define hırsıyla gölü kurutup sonra da "zaten faydasızdı, üstelik tehlikeliydi" diye dümen çevrilmesi karşısında Hazreti Hatice'nin nereye konumlandırılacağına ilişkin olarak da

tekrarlayabiliriz. Ya da istersen şöyle toparlayayım bu son faslı -soru azıcık karışık oldu, sorular önceden verilmediğinde zorluklar yaşanabiliyor sizin muhitte: Kainat hakkında her ne diyorsan doğru kabul edersek, şu yaptıklarından sana düşen karşılık nedir?

Sanki inancın samimiymiş gibi, topu hep böyle engin sahalara yuvarladık, seninle konuşurken, dönüp dolaşıp saadeti faşiste hizmette yakalayan ve onda kendini bulan Türk İslâmcısı. Ne aptallık! Meselenin gasp ve talandan ibaret olduğunu ve yerli-millî teslisin yeşil alana AVM'li gökdelen ile hanıma ayrı beye ayrı jip sûretinde tecessüm ettiğini anlayamadık. Gasp yalnız dünya malını değil, ezerek keyif almak istediğin başkalarının hak ve hürriyetlerini de kapsıyor; yanlış anlama olmasın, Türk İslâmcısı yalnız mala tamah ediyor sanılmasın.

Sıraladıklarımın muhaliflikle, teröristlikle, Gezi'cilikle, üst akılla, algı operasyonuyla, seni rahatsız eden hakiki veya hayalî yaratıklarla hiç alâkası yok, gördüğün gibi. Rabia Naz'a, Nadira'ya yaklaşamıyorsun, belli, koskoca gölü de mundar eden varoluşunla, sen nesin, Türk İslâmcısı? Ne olarak yaşadım diyeceksin öbür tarafa geçerken?

Kaynak: gazeteduvar.com.tr